

Retsvidner, der herved ere tilstede, som om jeg derved tilsigtede at kaste en Skygge enten paa Dommerne eller Retsvidnerne i Almindelighed, da maå jeg erklære, at Saadant naturligtvis aldrig har været min Hensigt. Jeg har kun sagt, at Dommeren kunde føre til Protokollen hvad han vilde.

Bunzen: Dersom man troer at have Grund til at være utilfreds med de Domme, som affiges ved Politieretterne i første Instants — og herom skal jeg ikke reise nogen Diskussion — troer jeg i ethvert Tilfælde, at det ikke er det her foreslaæde Middel, man skal gribe til, for at raade Bod derpaa. Jeg troer ikke, at man paa Grund af en saadan Mangel skal indføre Noget, som vilde være i Strid med de Principer, hvorefter Retspleien i det Hele taget heri Landet er ordnet (Hør!). Jeg troer ikke, at man skal gjøre noget Saadant i Anledning af et Lovforslag, som dog har en ganske anden Hensigt. Det forekommer mig, at man i saa Tilfælde hellere maatte indbringe et Lovforslag sigtende til at ordne Underpolitieretterne paa en anden Maade (Ja! Ja!), til deri at indbringe t. Ex. mere populaire Elementer eller ialtfald et Forslag til at skærpe Revisionen af Politieprotokollerne igennem de Dvirgheder, som allerede nu have Indseende dermed. Dette er den ene Bemærkning, jeg vilde tillade mig at gjøre i Anledning af det stillede Vædringsforslag. Den anden Bemærkning, som muligt allerede er berørt, men som det forekommer mig ikke tilstrækkeligt er fremhævet, angaaer det i mine Tanker, aldeles Skjæve i den her steete Paaberaabelse af Ligheden, hvormed man forsværer dette Forslag. Naar man siger, at der her maa være lige Ret for Alle, saa forstaaer jeg virkelig ikke, hvori den Ulighed skulde bestaae, at den Mand, som eier 100,000 Rbd., og den Mand, som slet In-

tet eier, ikke har større Ret til at appellere en Sag til Overretten, den Ene end den Anden. Er det Uighed, at den rige Mand ikke kan benytte sig af den Omstændighed, at han meget godt kan spendere 20 Rbd. paa en Sag, som handler om 2 Rbd., og at den Fattige ligesom han er afflaaren fra at kunne appellere Sagen; eller er det Dem ikke klart, mine Herrer! med saa Drd, at det, som man ved det gjorte Forslag vil etablere som en Ret for den Fattige, i Virkeligheden bliver et Privilegium for den Rige? (Ja!). Thi det er vist, at naar man spørger sig selv, om det i det Hele taget hyppigt vil være den Fattige eller den Rige, som anvender 20 Rbd. til at føre Proces om 2 Rbd., saa mener jeg, det intet Dørlig kan være tvivlsomt, at det vil være den Rige, som vil gjøre det, og ikke den Fattige, og hvorledes vil saa Sagen i Regelen i et saadant Tilfælde stille sig for den Fattige? Den, for hvem 20 Rbd. ikke betyde mere end 2 Rbd., han vil appellere Sagen, han vil benytte sig af sin Ret til i 2den Instants at fremlægge nye Beviisligheder, han vil antage en Sagfører og vil maaskee skaffe Sagen et ganske andet Udseende end i 1ste Instants. Den fattige Part, som maaskee intet Beneficium kan faae, han vil ikke være istand til at møde i Sagen, og han vil maaskee faae en Dom, som han endnu mindre forstaaer end den Dom, som var falden ved Underretten, hvor han maaskee havde vundet Sagen. Saaledes vil det vistnok oftere stille sig end omvendt. (Ja! Ja! Meget godt!).

Rettelse.

I Nr. 132 1ste Spalte indsettes umiddelbart foran „Lunde“:
„Ved den derefter stedfundne Afstemning forkaftedes Begjæringen om Afslutning med 37 mod 35 Stemmer.“